

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe snoode ende vuyl dat alle verganckelijcke ghenoechte is. Dat IIII.
Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ſien bande Goddelijcke barmherticheydt. Ende als den dach ten eynde ginch ende ſy dooz de menichbuldicheydt der pynen als ouerwonnen/banden Heere verſocht/dat haer pyne ſoude verlicht worden. De Heere zyn armen opheffende die heere getoont dat hy als tot een ciraet op zyn bozſt droech haer pyne/dieſe dien dach gheleden hadde. Als ſy ſach dat het ciraet als genoegſaꝝ volmaecht was/ende datter aen geen en oort yet aen ghebzack/berheucht zynde/hoopten ſy dat haer pyne van dien tijt aſſoude ophouwe. Waer op de Heere ſeyde / het ghene dat ghy boozts ſult lyden dat ſal aē dit ciraet ſijn luyſter geuen. Het dochte haer hoe wel dat het beſtont van coſtelijcke gheſteenten/dat het nochtans niet te ſeer en blonck/ende was als gont ſonder glans. De nabolgende pyne is geweeſt bande peſt daerſe in viel/die haer ſoo ſwaer niet en viel oft ſy en wert meer vermoeyt inde tegenſtrijt der ghenoechten als inde ſwaricheydt der pynen.

Hoe ſnoode ende vuyl dat alle verganckelijcke ghenoeche is.

DAT IIII. CAPITTEL.

Ontrent den Feſtdach van S. Bartholomeus iſſe ſoo berduyſtert getworden dooz een ongeordineerde droefheyt en onberduldicheydt/dat haer dochte datſe een grooten deel bande blyſchap bande Goddelijcke tegenwoordicheydt verloze hadde / tot dat ſy op de ſaterdach wederom verblift wert/om datſe getempert wert dooz de boozſpake bande machdelijcke Moeder Godts/ als tot haer eere ghesongen wert de Antiph. Stella Maria maris, &c. Des Sondaechs daer aen volgede/ als ſy haer verbligde om datſe
na

nu lieffelijcker dooz de minnelijckheyt. Godts
 wert boozcomen / en ouerdachte haer boozgaen-
 de onlijtsaemheyt ende andere gebreken / so heeft
 sy begost haer seluen seer te mis haghē ende tot
 beternisse den Heer te bidden / met sulcken neer-
 gewozenheyt des Gheests / dat se ouermids de
 menichbuldicheyt ende grootheydt vande ghe-
 breken dieft in haer bont / als half wanhopende
 seyde tot den Heere: Siet alderbermhertichste
 Heere maect een eynde van mijn quaet / aent
 welck ick noch mate noch eynde en stelle / Verloft
 my ende stelt my by v, ende allemans hant sy tegen
 my. Wiens berwoestheyt den goederhandē Hee-
 re erbermende heeft haer een cleyn hofken ghe-
 toont dat seer nauwe was / doch berciert met al-
 derhande schoone blommen / met doornen om-
 heynt / ende een weynich honich bloeyde daer
 wt / en hy heeft tot haer gesept: soude wel willen
 verkiezen booz my die genoechlijckheyt die ghy
 deur de lusticheydt der blommen soude moghen
 hebben? Daer op sy antwoorde / geenssins mij-
 nē Heere Godt. Daer na heeft hy haer vertoont
 een slijckich hofken / het welck nochtans was
 wat groen / ouerwassen met eenige snoode cruy-
 den / ende hier en daer vertoonden hem sommige
 sichte bloemkens / van wat verue. Het welc oock
 de Heere gebraecht heeft oft sy dat booz hem sou-
 de willen verkiezen / waer van sy haer als met
 versmaeytheyt afwendende / seyde: Derre moet
 het van mijn siele zijn / dat ic booz b die zijt alleē
 het waerachtich / opperste / geduerich / en eeuwich
 goet soude verkiezen wat valscheit sijn goet / ick
 laet staen eenich quaet. Ende de Heere: Waerom
 mistrout ghy dan al oft ghy niet en waert inde
 liefde / inde welcke een sulcke gerekēt wort te zijn
 die soo veel goets besit? Ende waerom spreekt
 ghy

Iob 17. v.
 3.

ghy als wanhopende om v ſonde wil / als dooz
getuygen bande h. Schyfture. De liefde ouer
dekt de menichbuldicheydt der ſonden / als ghy
uwen wil oock niet en ſtelt dooz den mynen /
dooz den welcken ghy anders oock ghemachelyc
ende eerlyck ſonder eenighe tegentheydt ſout mo-
gen leuen / hebben de gratie der menſchen / en
het blaſoen des heyllicheyts (Want dit hebbe ic
v bertoon in den blommigen hof /) ende de ghe-
noechte des bleefch / die ic v boozgehouden heb-
be in de groenicheydt bande ſlijckachtige plaetſe.
Waer op sy antwoorde : och ende duſſentmael
och oft ic in cleynachtige banden blommigen
hof die my bertoon is mynen eyghen wille ver-
loochent hadde. Maer ich breeſe oft moegelijc ſyn
nauwicheydt oft ſijn cleyn begrip my daer toe
ghelept heeft dat ich hem des te eer verſnapde /
ende de heere ſeyde. De ouerbloedicheydt van
mijn goedertierentheydt die is ghewoon aen alle
de wtuercozen de tijteliſche gemacken ſoo enge te
maken dooz hermakinge der conſcientie / op dat
ſe die des te lichter ſouden cleyn achten / waer op
sy opt holſtandichſte verloochende alle aert-
ſche ende hemelſche genoechten heeft haer te ne-
der gheſtelt op de borſte van haren beminden
met ſulck ſterck indrucken / ende ſoo baſt aen cle-
uen / dat haer dochte alle de crachten van alle de
ſchepſelen niet genoechſaem en ſouden gheweest
hebben om haer booz een weynich tijds te doen
opſtaen van haer ruſtplaetſe / al waer dooz
breichde haer ghegunt was wt de ſyde van des
heeren lichaem te putten eenen leuentmaken-
den ſmaeck / verre te bouen gaende de ſoeticheydt
des balfems.

De vyrtier
coren en
ſoccken
indeliſcha
meliſche
gemacke
hun ghe-
noechten
niet.

De crache
en brant
van een
vvaerach
tigeliefde
De liefde
is ſterc als
de doode.